

A Kúria

mint elsőfokú bíróság

í t é l e t e

Az ügy száma: Kgyk.IV.39.093/2025/6.

A tanács tagjai: Dr. Sugár Tamás a tanács elnöke

Dr. Dobó Viola előadó bíró

Dr. Bögös Fruzsina bíró

Dr. Balogh Zsolt bíró

Dr. Kiss Árpád Lajos bíró

A felperes: Felperes1

Cím2

A felperes képviselője: Dr. Molnárfi Ügyvédi Iroda

eljár: Dr. Molnárfi István ügyvéd Cím6

Az alperes: Budapest Rendőrfőkapitánya

Cím1

Az alperes képviselője: Dr. Vattay Gergely kamarai jogtanácsos

A per tárgya: gyülekezési ügyben hozott 01000-160/2025-2/2025. rendb. számú előíró-korlátozó határozat, mint közigazgatási cselekmény jogszerűségének vizsgálata

Rendelkező rész

A Kúria az alperes 01000-160/2025-2/2025. rendb. számú határozatát megsemmisíti.

A 30.000 (harmincezer) forint feljegyzett eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen jogorvoslatnak nincs helye.

Indokolás

A közigazgatási per alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes mint bejelentő 2025. október 2. napján 20 óra 50 perckor ügyfélkapun keresztül bejelentette az alperesnek, hogy 2025. október 8. napján 7.00 órától 15.00 óráig a Budapest V. kerület Nagy Ignác utca 6-8. szám alatti közterületen gyűlést kíván szervezni. A felperes a gyűlés célját „szolidaritás kifejezése a Budapesten fogva tartott külföldi antifasiszta aktivisták mellett” tárgyában jelölte meg. A bejelentő a résztvevő személyek várható létszámát 40 főben prognosztizálta, 3 fő rendező igénybevételével.

[2] Az alperes a gyűlés tudomásulvételére vonatkozó eljárása során megállapította, hogy bejelentésben szereplő gyűlés előzményi gyűléseinek tekinthetők azok a hasonló tartalmú bejelentésen alapuló gyűlések, amelyek az ún. antifa per tárgyalási napjain azonos bejelentőtől, azonos célból már megtörténtek. Ebből adódóan a gyülekezési hatóság úgy ítélte meg, hogy a gyülekezési jogról szóló 2018. évi LV. törvény (a továbbiakban: Gytv.) 11. §-ában meghatározott személyes egyeztetésre jelen bejelentés tudomásulvételét illetően nincs szükség.

Az alperes határozata

[3] Az alperes a 2025. október 3. napján kelt 01000-160/2025-2/2025. rendb. számú határozatában (a továbbiakban: határozat) úgy rendelkezett, hogy a felperes a gyűlést a határozat elválaszthatatlan részét képező 1. számú mellékletben meghatározott helyszínen, a Budapest V. kerület Nagy Ignác utca 6-8. szám előtti járdaszakaszon, hangosítás teljes mellőzésével jogosult megtartani.

[4] Az alperes a határozata indokolásában kiemelte, hogy a gyűlés alapvető paramétereit ütköztetve a Gytv. vonatkozó rendelkezéseivel, felmerülhet a Gytv. 13. § (1) bekezdésében meghatározott tiltó ok alkalmazásának a lehetősége abban a kontextusban,

hogy a gyűlés alkalmas lehet arra, hogy a közrendet, közbiztonságot közvetlenül, szükségtelen és aránytalan mértékben veszélyezteti, illetve mások jogainak és szabadságának szükségtelen mértékű megzavarásával jár. Konkrétan a gyűlés a jogszabályban rögzített mértékben sérti a munkához és az oktatáshoz való második generációs alapjogot, továbbá alkalmas lehet arra, hogy a bíróságok működését megzavarja.

[5] Az alperes megállapította, hogy az előzményi gyűléseknek tekintendő gyűlésekhez köthetően több állami szervtől származó panasz érkezett a gyülekezési hatósághoz azzal kapcsolatban, hogy a gyűléseken alkalmazott hangosítás zajszintje nagymértékben megnehezíti, esetlegesen ellehetetleníti az adott állami szerv (bíróság, iskola) mindennapi működését, az ott zajló munkavégzést.

[6] Ezek alapján az alperes szükségesnek látta azon teszt elvégzését, amely arra irányult, hogy a gyűlés szükségszerűen tilalmazandó-e, avagy a Gytv. 13. § (5) bekezdése alapján bizonyos előíró-korlátozó jellegű kötelezésekkel a gyűlés megtartásának feltételeit lehetséges-e olyan módon meghatározni, amely egyszerre biztosítja a békés gyülekezéshez való jog érvényre juttatását, valamint mások jogainak és szabadságának védelmét.

[7] Álláspontja szerint az előíró-korlátozó határozatban foglaltak betartása a határozatban megjelölt helyszínen történő gyűlés megtartása nem veszélyezteti a gyűlés céljaként meghatározott, ott képviselni akart társadalmi problémák demonstratív megjelenítését.

[8] Kifejtette, hogy az előzményi gyűléseknek tekinthető gyűlések tapasztalatai alapján kijelenthető, hogy a bejelentő korábban a gyülekezési hatóság erre irányuló mérései szerint is rendkívül magas, az előírt mértékeket lényegesen meghaladó mértékű hangerőt alkalmazott a véleményének ismertetéséhez. Ez a tény több konfrontálódást eredményezett, mind a környéken lakók, mind az ott dolgozók vonatkozásában.

[9] A fenti körülmények ismeretében az alperes úgy ítélte meg, hogy a zajszinttel kapcsolatba hozható sérelem orvoslása a jelen határozatban foglaltak szerint valósulhat meg, különös figyelemmel arra, hogy a bejelentett gyűlés helyszíne a bíróság épületéhez még közelebb található, mint az előzményinek minősülő gyűlések helyszínei, így a zajkibocsátás mások jogait sértő hatása még hatványozottabb lehetne.

[10] Mindezek alapján az alperes a szükségességi-arányossági teszt lefolytatása eredményeként arra a következtetésre jutott, hogy a határozat rendelkező részében foglaltak szerinti előíró-korlátozó jellegű kötelezés betartása mellett valósulhat meg az alapjogok együttes érvényre juttatása.

A keresetlevél és a védírat

[11] A felperes jogi képviselője útján 2025. október 6. napján 10 óra 53 perckor e-papíron, cégkapun keresztül keresetlevelet terjesztett elő, amelyben az alperes határozatának

hatályon kívül helyezését kérte. Perköltségként a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VII.22.) IM rendelet (a továbbiakban: 32/2003. IM rendelet) 3. § (2) bekezdés a) pontja alapján meghatározott ügyvédi munkadíj megállapítását kérte. Továbbá a költségmentesség és a költségfeljegyzési jog polgári és közigazgatási bírósági eljárásban történő alkalmazásáról szóló 2017. évi CXXVIII. törvény 12. § (1) bekezdésében foglaltakra és a felperes vagyoni helyzetére figyelemmel teljes költségmentesség, vagy ennek hiányában költségfeljegyzési jog biztosítását kérte. A felperes továbbá azonnali jogvédelem keretében ideiglenes intézkedésként indítványozta a – gyűlés szervezőjének eredeti kérelmében foglaltak alapján hangosítás alkalmazása mellett – gyűlés megtartásának engedélyezését.

[12] Érvelése szerint a támadott határozat sérti az Alaptörvény VIII. cikk (1) bekezdését, továbbá a Gytv. 10. § (1)-(8) bekezdését, a 11. § (1)-(5) bekezdését, valamint a 13. § (1)-(5) bekezdését.

[13] Arra hivatkozott, hogy az Alaptörvényben biztosított gyülekezési jogot csak olyan döntés alapján lehet korlátozni, mely jogszerű és valós tényeken alapul. Kifejtette, hogy az alperes határozatában a korábbi indokolatlan hanghatásokra és magas zajszintre való hivatkozást objektív adatokkal, validált mérésekkel nem igazolta. A döntés kizárólag szubjektív véleményekre, így a korábban biztosításban részt vevő rendőrök jelentéseire és az állampolgári panaszokra hivatkozik, ezért a hatóság döntése megalapozatlan és az állampolgári jog indokolatlan korlátozásával jár.

[14] Előadta továbbá, hogy erre irányuló előzetes egyeztetés nélkül a gyülekezési jog mint alapjog törvényesen nem korlátozható. Ezzel összefüggésben az Alkotmánybíróság 13/2016. (VII.18.) AB határozatának [29] pontjában foglaltakra hivatkozott.

[15] Az alperes védiratában a kereset elutasítását és a támadott határozat hatályában fenntartását kérte. Álláspontja szerint a határozatban megfelelő módon hivatkozott és alkalmazta az ott megjelölt jogszabályokat, ezért a döntés jogi indokolását változatlan tartalommal fenntartotta.

[16] A védiratában a határozat indokolásában foglaltakat az alábbi tényekkel kívánta igazolni. A zajszinttel kapcsolatos megállapításokra vonatkozóan A/8. szám alatt csatolta azon hatósági kézikamerával készített felvételeket annak igazolására, hogy a felperes az előzményinek nevezhető gyűlések körében ténylegesen magas zajszint kibocsátása mellett gyakorolta gyülekezési jogát. Kifejtette, hogy az okirati bizonyítéknak tekintendő felvételeken látható, hogy a gyülekezési hatóság munkatársa erre a célra rendszeresített, validált eszközzel zajmérést végez, és a többszöri mérés adatai egyaránt meghaladják a környezet zaj- és rezgésterhelési határértékek megállapításáról szóló 27/2008. (XII.3.) KvVm-EÜm együttes rendelet 1. számú melléklet 1. táblázatának négyes sorában feltüntetett 55 dB-es zajhatárértéket, továbbá ugyanezen rendelet 4. számú melléklet 1. táblázatának 4. pontjában meghatározott 40 dB-t. Az alperes az előzményinek tekinthető gyűlések relációjában A/9. szám alatt csatolta továbbá azokat a hozzá beérkezett írásbeli panaszokat, amelyek álláspontja szerint hitelt érdemlő módon tanúsítják, hogy a környező állami szervek mindennapi működését nagymértékben megnehezítette a felperes által alkalmazott technikai eszközök hangereje. Felperes állításával szemben teljeskörűen bizonyította, hogy jelen

esetben a gyülekezési jog korlátozására jogszerű eljárás keretében, szükségszerű és arányos mértékben került sor.

[17] Az alperes szerint a csatolt videofelvételek egyfajta bizonyítékként szolgálnak arra is, hogy az miért mellőzte a jelen bejelentés tudomásulvételére vonatkozó eljárása során a Gytv. 11. §-ban meghatározott egyeztetést. Mivel a gyakorlatban történő, hangosítással kapcsolatos problémák kezelése sem volt zökkenőmentes, a gyülekezési hatóság úgy ítélte meg, hogy egy esetleges személyes egyeztetés alkalmával sem sikerülne e körben kompromisszumot kialakítani a bejelentővel.

[18] Összefoglalva az alperes álláspontja szerint az elvégzett szükségességi-arányossági teszt eredménye elsősorban a bejelentő békés gyülekezéshez való jogának érvényre juttatását hivatott szolgálni. Ugyanakkor a gyülekezési hatóság eleget tett a Kúria Kgyk. IV.39.048/2025/8. számú ítéletének [60] bekezdésében foglaltaknak, amely alapján jelen határozathoz hasonló határozatok esetében az azonos helyszínen tartott gyűlések esetében „a hatóság a korlátozás arányosságának mérlegelése körében figyelembe veheti a korábbi rendezvények tapasztalatait.” Továbbá szem előtt tartotta a Kúria Kgyk. IV.39.041/2025/6. számú ítéletének [48] bekezdésében megfogalmazott elvi döntés tartalmát is, mely szerint „a gyülekezési hatóságnak a rendelkezésre álló és tényekkel is alátámasztható információkból kell levonnia a valószínűséget megalapozó következtetését.” Hivatkozott továbbá a Kúria Kgyk. I.39.080/2025/2. számú ítéletének elvi döntésére is.

A Kúria döntése és jogi indokai

[19] A kereset – az alábbiak szerint – megalapozott.

[20] A keresettel támadott határozat jogszerűségét a Kúriának a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 2. § (4) bekezdése, 84. § (2) bekezdése, 85. § (1) és (2) bekezdései szerint a kereseti kérelem és a védirat korlátai között, a meghozatalának időpontjában fennálló tények alapján kellett vizsgálnia.

[21] A Kúria mindenekelőtt kiemeli, hogy jelen per tárgya nem a gyűlés bejelentésben megjelölt helyszínen vagy időpontban való megtartását megtiltó Gytv. 13. § (1) bekezdése alapján hozott határozat, hanem a megtiltásnál enyhébb korlátozást meghatározó, a Gytv. 13. § (5) bekezdése szerinti határozat, amely a gyűlés megtartásának feltételeként a hangosítás mellőzését írta elő.

[22] A közigazgatási perben a közigazgatási cselekmény jogszerűsége vizsgálatának irányát a felperes keresete határozza meg és a bíróság eljárása során csak a Kp. 85. § (3) bekezdésében meghatározott esetekben érvényesül a hivatalbóliség elve, ezért a Kúria főszabályként csak a felperes keresetében megjelölt jogsérelmet veheti figyelembe.

[23] A felperes keresetében lényegében két eljárásjogi természetű jogsérelmet jelölt meg: egyrészt vitatta a korlátozó határozat ténybeli megalapozottságát, másrészt arra

hivatkozott, hogy előzetes egyeztetés nélkül a gyülekezési jogban biztosított alapjogot törvényesen korlátozni nem lehet. Erre figyelemmel a Kúria kizárólag az alperes Gytv. 11. §-a alapján lefolytatott eljárásának jogszerűségi vizsgálatát végezhetette el.

[24] A Gytv. 13. § (5) bekezdése értelmében, ha a gyülekezési hatóság a gyűlés megtartását nem tiltja meg, de a közbiztonság, a közrend, vagy mások jogainak és szabadságának védelme miatt szükséges, a szervező számára határozatban előírja a gyűlés megtartásának feltételeit.

[25] A Kúria jelen ügyben abból indult ki, hogy a bejelentett gyűlésnek a célja az Alaptörvény IX. cikke által külön is védett szabad véleménynyilvánítás. A gyülekezési jog alapjogi védettségéből következik egyrészt az, hogy az alapjog gyakorlása csak törvényben meghatározottak szerint, a szükséges és arányos mértékben korlátozható, másrészt az is, hogy az alapjog gyakorlása együtt járhat mások ütköző jogainak – akár alapjogainak – szükséges és arányos korlátozásával, amit utóbbiak túlni kötelesek. Ez a jogkorlátozás a gyülekezéshez való jog érvényesítése érdekében adott esetben elkerülhetetlen (Kgyk.VII.39.073/2023/3.).

[26] A Gytv. az alapvető jogok legkisebb mértékű korlátozásának érdekében egy többlépcsős korlátozási rendszert állított fel. A gyülekezési hatóságnak azt kell először megvizsgálnia, hogy a gyűlés a közbiztonságot vagy a közrendet közvetlenül, szükségtelen és aránytalan mértékben veszélyezteti, illetve mások jogainak és szabadságának szükségtelen mértékű és aránytalan sérelmével jár-e. Ha erre a gyülekezési hatóság szerint a válasz igenlő, azt kell megvizsgálnia, hogy a közbiztonság, a közrend vagy mások jogainak és szabadságának védelme biztosítható-e azzal, hogy a szervező számára határozatban előírja a gyűlés megtartásának feltételeit. Ez azt jelenti, hogy a megtiltásnál enyhébb korlátozás rendeltetése az, hogy – éppen a békés gyülekezéshez való jog gyakorlásának biztosítása érdekében – a bejelentett gyűlés által okozott szükségtelen és aránytalan mértékű korlátozás aránytalanságát vagy szükségtelenségét a lehetőséghez képest kiküszöbölje.

[27] A gyűlések szükségszerűen kihatnak mások jogainak és szabadságának érvényesülésére. Ha a gyülekezési hatóság a közrend, illetve mások jogainak és szabadságának védelme érdekében korlátozza a gyűlés megtartását, határozata indokolásában értékelnie kell, hogy a gyűlés miként hat a közrendre, mely konkrét jogokat és szabadságokat érint, a korlátozás nélkül milyen mértékben sértené ezeket a jogokat és szabadságokat.

[28] Az alperes határozatában ugyan azt állította, hogy a Gytv. 13. §-a szerinti többlépcsős vizsgálatot elvégezte, de arról határozatában kellő részletességgel nem adott számot, valamint az alapjogi mérlegelést nem végezte el az alábbiak szerint.

[29] A Kúria kiemeli, hogy a résztvevők helyszíni tájékoztatását biztosító technikai eszközök (hangosítás) használata is az arányossági mérce összetevője lehet, hiszen azok által okozott zajszint mások jogainak és szabadságának aránytalan mértékű sérelméhez vezethet, illetve a gyűlésnek a helyszín közelében lévő közintézmények működésére gyakorolt hatása is olyan méreteket ölthet, amely a közrend védelme érdekében megalapozhatja a gyűlés megtartása feltételeinek előírását, feltéve, ha arra vonatkozóan kellő adat áll a hatóság rendelkezésére. Az alperes határozatában a gyűlés várható hatásainak megállapítása során alapvetően a felperes szervezésében megvalósult korábbi gyűlések általános tapasztalataira,

harmadik személyektől érkezett panaszok szerinti indokolatlan hanghatásokra és a gyülekezési hatóság által mért magas zajszintre hivatkozott, amely megnehezíti, illetve ellehetetleníti a környékben lakók és dolgozók, illetve az adott szervek mindennapi működését.

[30] A gyűlés közintézmények működésére gyakorolt hatásával kapcsolatban a Kúria megállapította, hogy megalapozott a felperes azon kereseti érvelése, hogy az alperes határozatából nem tűnik ki, hogy milyen adatokra, mérésekre alapította a korlátozás előírását. A határozat indokolásából még az sem állapítható meg, hogy nevesítetten mely közintézményektől, mikor, milyen tartalmú panaszok érkeztek, valamint az alperesi hatóság megkereste-e az érintett intézményeket a zavaró hatásra vonatkozó nyilatkozatuk beszerzése végett. A határozat azt sem tartalmazza, hogy konkrétan mely oktatási intézmény, melyik bíróság érintett az ügyben. Az alperes határozata indokolásában mindössze azt fejtette ki, hogy a gyűlés miért jár a közrend sérelmével, de azt - a valószínűsítés szintjét elérő - kellő részletességgel nem támasztotta alá, hogy a hangosítás mellőzésével kapcsolatos korlátozást konkrétan milyen tényadatokra alapította. Ennek következtében a Kúria nem volt abban a helyzetben, hogy a sérelmezett döntés ténybeli megalapozottsága kérdésében állást tudjon foglalni. Mindössze megjegyzi, hogy jogszerű korlátozás nem csak validált mérésekre alapítottnan rendelhető el, de ha a szükségességi teszt elvégzésének eredménye korlátozó előírás meghozatalához vezet, a gyülekezési hatóságnak a mérlegelés eredményeként meghozott határozatában pontosan meg kell jelölni azokat a bizonyítékokat, amelyek alapján a korlátozó feltétel előírása nem volt mellőzhető. A veszély, illetve a sérelem bekövetkezésének megalapozott valószínűsítése csak tényeken alapuló következtetések útján történhet és ebben az esetben is be kell mutatni a konkuráló alapjogok sérelmét (Kgyk.VII.39.120/2023/8.).

[31] Az alperes döntése a fenti követelményeknek nem felelt meg, az nem áll összhangban a Kúria Kgyk.IV.39.046/2024/5. számú ítélet [36] bekezdésének és a Kgyk.VII.39.034/2025/5. számú ítélet [21]-[22] bekezdésének az indokolási kötelezettséget illetően megfogalmazott elvi jellegű megállapításaival sem. A Kgyk.VII.39.034/2025/5. számú ítélete alapjául szolgáló határozatot a Kúria azért semmisítette meg, mert indokolását elégtelennek tartotta, a perbeli határozat indokolása ennél kevésbé részletesebb, ezért az indokolással szemben támasztott alaptörvényi és törvényi követelményeket sem teljesíti.

[32] Az alperes a határozat indokolásának hiányosságait a védiratban kívánta utólag pótolni és az ahhoz mellékelt dokumentumokkal igazolni a döntése ténybeli megalapozottságát. A védirat azonban nem a határozat része, a korlátozás konkrét indokainak a határozat indokolásából és nem a védiratból, illetve mellékleteiből kell kiderülni, ezért az abban foglaltak a határozat jogszerűségét már nem befolyásolták.

[33] A Kúria hangsúlyozza, hogy azon esetekben, amikor a hatóság tiltó vagy korlátozó határozata egyes közintézmények (pl. bíróságok) működésének zavarásán alapul, akkor a bizonyítás keretei között szükséges lehet ezen szervek vezetője véleményének hatóság általi beszerzése és arról a határozatban számot kell adni.

[34] A Kúria ezt követően azt a kereseti hivatkozást vizsgálta meg, hogy a gyülekezési jogban biztosított alapjogot előzetes egyeztetés nélkül lehet-e törvényesen korlátozni vagy sem.

[35] A Gytv. 11. § (1) és (2) bekezdése szerint a bejelentés elintézésére a közigazgatási eljárások általános szabályait az e törvényben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni. A bejelentés alapján – ha annak elbírálásához a szervező, a vezető vagy más személy meghallgatása szükséges – a gyülekezési hatóság a tárgyalás szabályai szerint egyeztetést tart, amelyre a szervezőt vagy vezetőt, az általa a bejelentésben megadott elérhetőségen, rövid úton idézi.

[36] Az Alkotmánybíróság a 30/2015. (X. 15.) AB határozatában (a továbbiakban: Abh) az egyeztetési eljárás lefolytatásának elmulasztását a gyülekezéshez való alapjogra kiható súlyos jogszabálysértésként értékelte. Elvi élel mutatott rá, hogy a jogalkalmazók akkor tudnak megfelelni az indokolási kötelezettségüknek, amennyiben a tiltó okok felmerülése esetén kötelezően lefolytatják az {akkor még hatályos 15/1990 (V. 14.) BM rendeletben} előírt egyeztetési eljárást. Az egyeztetési eljárás során a közhatalmat gyakorló szerv párbeszédet folytathat a gyülekezés szervezőjével, és ez adott esetben a tényállás differenciáltabb megállapításának lehetőségét is magában hordozza, továbbá lehetőséget ad mind a szervezőnek, mind a hatóságnak az álláspontok mélyebb megismerésére, adott esetben a közvetlen személyes meggyőzés erejének kibontakozására. A formalitástól mentes, érdemi párbeszédet eredményező egyeztetési eljárás alkalmazása az alapjog gyakorolhatóságát segítő jogintézmény, amely egyben az alapjog indokolatlan korlátozásának elvi lehetőségét is képes az adott esetben megakadályozni. A gyülekezés szervezőjének az egyeztetési eljárás során tanúsított magatartása egyben a hatóság számára hasznos informatív erővel bírhat a gyülekezési jog gyakorlása során várható események előzetes megítélése és felmérése szempontjából is. Mindezek alapján megállapítható, hogy az egyeztetési eljárás lefolytatása elősegíti a kompromisszumos megoldás megtalálását a gyülekezők és a hatóság között, lehetővé téve ezzel a gyülekezéshez való alapjog és a tiltó ok által védett jogállami követelmény közötti megfelelő egyensúly megteremtését. Az egyeztetési eljárás a fenti jellemzőire tekintettel a gyülekezéshez való alapjog érvényesülésének fontos eljárási garanciája, amelynek mellőzése, vagy nem megfelelő (az arányosság elvét sértő, vagy diszkriminatív) alkalmazása nemcsak a gyülekezéshez való alapjog, de a jogbiztonság alkotmányos követelményét, az egyes jogintézmények kiszámítható működését is sérti [Indokolás 51pontja].

[37] Az Alkotmánybíróság a fenti döntésében arra is rámutatott, hogy az egyeztetési eljárásnak a gyülekezéshez való alapjog gyakorlása szempontjából garanciális jelentősége van, amit a törvényalkotó kifejezésre juttathat az egyeztetési eljárás szabályainak törvényi jogforrási szintre emelésével. Ez az alkotmányos követelmény a Gytv. hatályba lépésével megtörtént, annak 11. §-a tartalmazza a bejelentést követő egyeztetés szabályait.

[38] Az Alkotmánybíróságnak az Abh-ban kifejtett álláspontja szerint a bejelentővel folytatott egyeztetési eljárás során a rendőrségnek meg kell kísérelnie egy kompromisszumos megoldás megtalálását. A tiltó okok felmerülése esetén a gyülekezés megtartása érdekében a rendőrség tehet technikai javaslatokat (pl. az időtartamra vonatkozólag, vagy a hangosító eszközök vonatkozásában) a gyülekezés bejelentője számára, amelyeket a bejelentő ugyan nem köteles elfogadni, de amelyek az adott tényállás körében konkrét támpontot adhatnak a

gyülekezés szervezője számára az alapjog tényleges érvényesíthetőségének egyedileg megmutatkozó alkotmányos kereteire vonatkozóan (Abh. Indokolás [52]).

[39] Az Alkotmánybíróság a gyülekezések bejelentésével és a tilalmi okokkal összefüggésben felmerült egyeztetés vonatkozásában az Abh.-ban lefektetett megállapításait a felperes által hivatkozott 13/2016. (VII. 18.) AB határozata [29] bekezdésében továbbra is irányadónak tekintette.

[40] A fentiekből egyértelműen az következik, hogy jelen ügyben a felperes alappal kifogásolta, hogy az alperes a Gytv. 11. §-a szerinti egyeztetés kezdeményezése nélkül előíró-korlátozó határozatot jogszerűen nem hozhatott, mivel a bejelentés alapján tiltó okok merültek fel.

[41] A Kúria több döntésében rámutatott, a gyülekezési hatóságnak az egyeztetést követően rendelkezésre álló – tényekkel alátámasztható – információkból kell levonni a jövőre vonatkozó, valószínűséget megalapozó következtetését {Kgyk.VII.39.120/2023/8. Indokolás [32] és [45] bekezdések, megerősítőleg Kgyk.IV.39.046/2024/5. Indokolás [26] bekezdés, Kgyk.IV.39.041/2025/6. Indokolás [31] és Kgyk.39.048/2025/8. Indokolás [47]}. A tárgyi bejelentés vizsgálata során az egyeztetés nélküli határozathozatal az előzményi gyűléseken tapasztalt körülményekre hivatkozás jelen esetben azért nem tette lehetővé, mert az alperes korábban nem hozott korlátozó döntést, egyeztetésre, technikai javaslat megtételére az előzményi gyűlések kapcsán nem került sor a hangosító eszközök vonatkozásában.

[42] A Kúria ezért megállapította, hogy az alperes perbeli határozata a fentiekben részletesen kifejtettek értelmében a keresetben megjelölt körben jogszabálysértő, ezért a Gytv. 13. § (5) bekezdése alapján hozott határozatot a Gytv. 15. § (4) bekezdése alapján megsemmisítette.

[43] A Kúria hangsúlyozza, hogy a most meghozott határozata kizárólag az eljárási szabályok által biztosított garanciális rendelkezések sérelmét állapította meg, az ügy érdemére tartozó tartalmi szempontokat nem vizsgálta. A közintézmények (iskolák, állami szervek) működését súlyosan zavaró hatások megakadályozása legitim oka lehet pl. a hangosítás korlátozásának, illetve a Gytv. 13. § (3) bekezdés b) pontja a gyűlés megtartása megtiltásának okaként határozza meg azt az esetet, amikor a gyűlést alkalmas a bíróságok működésének megzavarására. Ezeket a kérdéseket azonban jelen határozat nem érintette, törvénysértést az alperes határozata tekintetében az elégtelen indokolás és az egyeztetés kezdeményezésének elmulasztása miatt állapított meg.

[44] A felperes ideiglenes intézkedés iránti kérelmét a Kúria annak okafigyottságára figyelemmel nem bírálhatta el.

A döntés elvi tartalma

[45] 1. A gyülekezési hatóság határozatának indokolásából kell kiderülnie, hogy mi volt a gyűlés korlátozásának/megtiltásának ténybeli alapja, a határozat új indokokkal a védiratban már nem bővíthető. Az indokolás akkor kielégítő, ha pontosan megjelöli azokat a bizonyítékokat, amelyeken a korlátozó előírás alapul.

[46] 2. Amennyiben a bejelentés alapján a gyülekezési hatóság határozatot hoz, úgy nem mellőzhető a Gytv. 11. §-ában meghatározott egyeztetés gyülekezési hatóság általi kezdeményezése.

Záró rész

[47] A Kúria a közigazgatási jogvitát a Gytv. 15. § (2) bekezdése, a Kp. 4. § (1) bekezdése, (3) bekezdés a) pontja, 5. § (1) bekezdése és 124. § (2) bekezdés d) pontja alapján, a Kp. XXI. Fejezete szerinti elsőfokú egyszerűsített közigazgatási peres eljárásban bírálta el.

[48] A Kúria a pernyertes felperes javára perköltséget nem állapított meg, mert a jogi képviselő a keresetlevélben a 2025. február 8. napjától hatályát veszített, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003 (VII. 22) IM rendelet alapján járó ügyvédi munkadíj iránti igényt kívánt érvényesíteni.

[49] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62. § (1) bekezdés h) pontjában biztosított tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 45/A. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű, az Itv. 62. § (1) bekezdés h) pontja alapján feljegyzett kereseti illeték a Pp. 102. § (6) bekezdése értelmében az állam terhén marad.

[50] A Kúria ítélete elleni perorvoslat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja és 126. § (3) bekezdése együttesen zárja ki.

Budapest, 2025. október 9.

Dr. Sugár Tamás sk.

a tanács elnöke

Dr. Dobó Viola sk.

Dr. Balogh Zsolt sk.

előadó bíró

bíró

Kúria
IV.Kgyk.39.093/2025/6

11

Dr. Bögös Fruzsina sk.

Dr. Kiss Árpád Lajos sk.

bíró

bíró